Άγιος Βασίλειος ο δια Χριστόν σαλός και θαυματουργός στη Μόσχα

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: http://www.saint.gr/2197/saint.aspx για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 6/8/2011 3:44:00 μμ
Δημιουργία εγγράφου: 21/11/2026 16:57:46

Σύνοψη

Τύπος εορτής:	Εορτάζει στις 2 Αυγούστου εκάστου έτους.
Ιερά Λείψανα:	Τα Λείψανα του Αγίου βρίσκονται στον ομώνυμο Ιερό Ναό στην Μόσχα.
Ημ/νια Βίου:	6/8/2011 3:44:00 μμ

Βιογραφία

Ο Άγιος Βασίλειος ο δια Χριστόν σαλός γεννήθηκε στη Μόσχα το 1468 μ.Χ. επί βασιλείας του Ιβάν Γ' από φτωχούς και τίμιους ευσεβείς γονείς. Από τα πρώτα του χρόνια φάνηκε ότι θα γινόταν άγιος άνθρωπος. Αρνιόταν να θηλάσει από τον αριστερό μαστό της μητέρας του και ποτέ δε θήλαζε Τετάρτες και Παρασκευές.Όταν μεγάλωσε, ο πατέρας του τον έστειλε σαν μαθητευόμενο σ' έναν υποδηματοποιό. Εκεί ο μικρός Βασίλειος, δούλευε και εξυπηρετούσε το αφεντικό του μέχρι κάποια μέρα που κάποιος πελάτης τους παράγγειλε ένα ζευγάρι μπότες, πού τις ήθελε ιδιαίτερα δυνατές. Ο νεαρός Βασίλειος χαμογέλασε για να ρωτηθεί σχετικά από το αφεντικό του, μετά που έφυγε ο πελάτης. Του απάντησε ότι ο άνθρωπος αυτός δε θα προφτάσει να φορέσει τις μπότες του γιατί θα πεθάνει. Και πράγματι την επαύριον πέθανε. Το γεγονός αυτό είχε παίξει τεράστια σημασία για τον άγιο για το υπόλοιπο της σταδιοδρομίας του. Διότι εάν ο άνθρωπος εκείνος γνώριζε την ώρα του θανάτου του θα μεριμνούσε για την ψυχή του και όχι να καταπιάνεται με ευτελή πράγματα όπως να παραγγέλλει δυνατές μπότες.

Αφήνει λοιπόν τον παπουτσή και αρχίζει να γυρίζει γυμνός και προπάντων ανυπόδητος στους δρόμους της Μόσχας και να προειδοποιεί πάντες για το πρόσκαιρο της ζωής αυτής. Ελεούσε τους ζητιάνους, τους σακάτες και όλων των ειδών τους δυστυχισμένους και έμπερίστατους.

Συχνά επισκεπτόταν τις ειδικές φυλακές για αποτοξίνωση αλκοολικών και στήριζε τους τροφίμους ψυχολογικά. Η μεγάλη του άσκηση και αγιότητα καλυπτόταν από τη γύμνια, τις μωρίες και το δυνατό του γέλιο που, έμεινε παροιμιώδες.

Το 1547 μ.Χ., χρονιά της στέψης του Ιβάν του Τρομερού στις 23 Ιουνίου ο Βασίλειος πήγε στο μοναστήρι που είναι αφιερωμένο στην Εύρεση της Τίμιας Κάρας του Ιωάννη του Βαπτιστή και άρχισε να κλαίει γοερά και να προσεύχεται. Οι άνθρωποι, γνωρίζοντας ότι ο σάλος δεν έκανε τίποτα χωρίς λόγο, αναρωτήθηκαν τι να σήμαινε αυτό. Την απάντηση την πήραν την επομένη, όταν μια πυρκαγιά τεραστίων διαστάσεων ξέσπασε στον εν λόγω ναό κι απλώθηκε σ' όλη την πόλη. Τα πάντα κάηκαν. Οι φλόγες στο πέρασμα τους άφησαν μόνο χόβολη κι ερείπια.

Κάποτε, ενώ ένα περσικό πλοίο κινδύνευε στην Κασπία Θάλασσα, ένας ναύτης Ρώσος ορθόδοξος, αναφωνεί καλώντας το Βασίλειο σε βοήθεια. Τότε ό γυμνός σάλος εμφανίζεται περπατώντας πάνω στα κύματα, μπαίνει στο πλοίο, αρπάζει το τιμόνι, το οδηγεί σε ασφαλισμένα νερά κι ακολούθως εξαφανίζεται. Μετά παρέλευση οι Πέρσες έμποροι έρχονται στη Μόσχα για δουλειές τους και αναγνωρίζουν τον τρελό σωτήρα τους, που θέλοντας να τους αποφύγει άρχισε να κάνει διάφορες μωρίες.

Οι Πέρσες ενημέρωσαν τον Τσάρο για το γεγονός και εκείνος κάλεσε το Βασίλειο στο παλάτι σε κάποια δεξίωση του. Εκεί ο Ιβάν θυμώνει όταν τον είδε να χύνει το ποτήρι με κρασί που του έβαλαν, τρεις φορές από το παράθυρο. «Μη θυμώνεις Τσάρε». Του λέει. «Μία μεγάλη πυρκαγιά μόλις ξέσπασε στο Νόβγκοροντ και προσπαθώ να τη σβήσω». Ο Τσάρος στέλλει αμέσως απεσταλμένους, οι όποιοι επιβεβαιώνουν το γεγονός. Όχι μόνο αυτό, αλλά οι κάτοικοι του Νόβγκοροντ μαρτυρούν ότι τις φλόγες έσβηνε κάποιος γυμνός μ' ένα ποτήρι στο χέρι. Όταν αργότερα ήρθαν στη Μόσχα αναγνώρισαν το Βασίλειο.

Έτσι σιγά - σιγά οι σχέσεις σαλού - ηγεμόνα έγιναν πολύ καλές. Ο τελευταίος μάλιστα δίνει αρκετό χρυσάφι στο Βασίλειο για να το μοιράσει στους φτωχούς που γύριζαν στους δρόμους της Μόσχας. Ο άγιος αντί αυτού, το δίνει όλο σ' έναν πλούσιο έμπορο. Όταν ρωτήθηκε σχετικά απάντησε ότι ο καλοντυμένος έντιμος έμπορος, προτιμούσε να κρύβει τη φτώχια του και να πεθαίνει της πείνας παρά να ζητιανεύει.

Άλλοτε τον ρωτά πάλι ο Τσάρος που ήταν μετά τη Θεία Λειτουργία και δεν τον είδε, για να του απαντήσει με πονηρό υφός ότι αυτός τον είδε και εκεί που ήταν και εκεί που δεν ήταν. «Μα ήμουνα στο ναό». «Όχι Τσάρε δεν λες την αλήθεια. Σέ είδα να περιφέρεσαι στο λόφο των σπουργιτιών, εκεί όπου έχεις σκοπό να κτίσεις ένα παλάτι». Και ό βασιλιάς χαμογελώντας του αποκρίνεται: «Είναι αλήθεια. Έχεις δίκιο. Ήμουνα εκεί».

Κάποτε άρχισε να πετροβολά, μέχρι πλήρους καταστροφής, μια εικόνα της Παναγίας, που περιφερόταν στους δρόμους στα πλαίσια μιας λιτανείας. Το πλήθος εξαγριωμένο όρμησε κατά πάνω του μέχρι πού με έκπληξη τους ανακάλυψαν ότι κάτω από την εικόνα, υπήρχε καμουφλαρισμένη η ζωγραφιά του σατανά. Άλλοτε πετροβολούσε τους ναούς στο κατώφλι των οποίων έβλεπε δαίμονες που προσπαθούσαν ν' αποτρέψουν τους πιστούς από το να μπουν στη Θεία Λειτουργία, κι' άλλοτε φιλούσε τα σκαλοπάτια κακόφημων τόπων, διότι σ' αυτά στεκόντουσαν άγγελοι, πού απότρεπαν τον κόσμο να μπει σ' αυτά για σωματική και μόνο τέρψη.

Λίγο πριν πεθάνει σε ηλικία 88 χρονών, τον επισκέπτεται όλη η βασιλική οικογένεια, οπού ο σάλος προφητεύει στο μικρότερο παιδί, το Θεόδωρο, ότι αυτός θα κληρονομήσει την αυτοκρατορική περιουσία. Ο Ιβάν και η Τσαρίνα Αναστασία, κλαίνε από χαρά γιατί γνώρισαν έναν άγιο άνθρωπο και από λύπη γιατί το χάνουν. Στη νεκρική πομπή, το φέρετρο με τη σωρό του Βασίλειου κουβαλούν στους ώμους τους ο ίδιος ο Τσάρος με τους πρίγκιπες και όλη η Μόσχα έλαβε μέρος στη νεκρώσιμη ακολουθία και την ταφή. Αργότερα άνεγέρθηκε ναός με εντολή του βασιλιά στον τάφο του αγίου. Ο μεγαλοπρεπής αυτός ναός, που είναι αφιερωμένος στον άγιο Βασίλειο τον δια Χριστόν Σαλό, κοσμεί μέχρι σήμερα την Κόκκινη Πλατεία και θεωρείται το κατεξοχήν αξιοθέατο της Μόσχας. Αξιομνημόνευτο είναι το γεγονός, ότι η αθεϊστική κομμουνιστική κυβέρνηση της Σοβιετικής Ένωσης σ' δλα τα χρόνια της, όχι μόνο δεν πείραξε το ναό, όπως σε άλλες περιπτώσεις, αλλά τον σεβόταν.

Ο άγιος μνημονεύεται επίσης στο βίο του οσίου Νικόδημου της Λίμνης Κόζα (βλέπε 3 Ιουλίου). Προτού ο όσιος Νικόδημος γίνει μοναχός και ακόμα ονομαζόταν Νικήτας, προσπάθησαν μια φορά να το δηλητηριάσουν. Δεν κατάφεραν να τον θανατώσουν, άλλα του προκάλεσαν μεγάλο κακό στο στομάχι και είχε αφόρητους πόνους και δεν μπορούσε να εργαστεί. Τότε αποφάσισε να φύγει από τη Μόσχα για άλλου, μέχρι να βρει κάποιο γιατρό πού θα τον θεράπευε. Φεύγοντας συνάντησε τον άγιο Βασίλειο, που ρακένδυτος τριγύριζε στους δρόμους. Του ζήτησε να του εξηγήσει τι συνέβαινε και όταν πληροφορήθηκε, ο Βασίλειος του είπε: «Παιδί μου Νικήτα, έλα στις έξι η ώρα στο μητροπολιτικό ναό. Εκεί θα με βρεις και θα σου δώσω κάτι να πιεις. Και οι προσευχές της Υπεραγίας Θεοτόκου θα σε βοηθήσουν να θεραπευτείς». Πράγματι πήγε ο Νικήτας τη συγκεκριμένη ώρα στο ναό και ο Βασίλειος του έδωσε ένα δοχείο και τον πρόσταξε να το πιει, αφού πρώτα κάνει το σημείο του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού. Αμέσως έγινε καλά.

Πηγή: Εμπαίζοντες...Υμεις μωροί δια Χριστόν (Ίκαρος Πετρίδης)

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

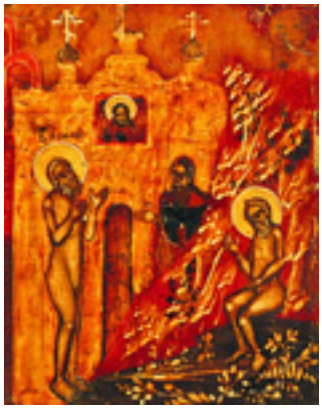
Άγιος Βασίλειος ο δια Χριστόν σαλός και θαυματουργός

Άγιος Βασίλειος ο δια Χριστόν σαλός και θαυματουργός

Άγιος Βασίλειος ο δια Χριστόν σαλός και θαυματουργός

Θαύμα του Αγίου Βασιλείου του δια Χριστόν Σαλού

Ο τάφος του Αγίου Βασιλείου του δια Χριστόν Σαλού στον ναό του στην Κόκκινη Πλατεία

Ο Ναός του Αγιου Βασιλείου του δια Χριστόν Σαλού στην Κόκκινη Πλατεία

Σχετικές συνδέσεις

1. Όσιος Νικόδημος της Λίμνης Κόζα

Παραπομπές

1. Προσκυνητής - Περίπλους στην ορθόδοξη πνευματικότητα
2. OCA - Feasts and Saints
3. ΤΟ ΣΥΝΑΞΑΡΙΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ